65ste Jaargang No. 5348 DAGBLAD Dinsdag 10 Februari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Nieuws van de Ronde Tafel Conferentie

Hoe werkt de Curacaose Delegatie
De Hakkepuf van Gerharts
Receptie en wat er van komt!

door

Ad. Versney.

Persvertegenwoordiger bij d e R.T.C.

Drie commissies ingesteld.

Arubaanse quaestie op de voorgrond, aldus Eman.

Er waren Dinsdagavond op het Kasteel geen delegatieleden te zien in de Italiaans-marmeren hal of in de fraai betimmerde gobelin-zaal. Neen, de activiteit had zich verplaatst naar kamer 33, waar druk geconfereerd wordt. Als een nieuwe figuur is opgetreden in de delegatie, mr. J. Schreuder, die vroeger kinderrechter geweest is in 's-Hertogenbosch. Om elf uur zagen wij de heren delegaten uit kamer 33 komen en wij hebben ons onmiddellijk gevoegd bij de vertegenwoordiger van Aruba, de heer A. Eman, die met de meester-doctor nog een bespreking had te voeren, hoewel de klok reeds gevaarlijk naar het middernachtelijk uur begon te wijzen.

Ofschoon beide heren het tijdstip nog niet rijp achtten, reeds nu opening van zaken te geven, merkten wij uit hun vriendschappelijke gesprekken op, dat de zaken een alleszins bevredigende loop hebben genomen.

Dr. da Costa Gomez zeide, dat een volledige overeenstemming is bereikt, inzake alle interne aangelegenheden, de reorganisatie van de Nederlandse Antillen betreffende. Vergissen we ons niet, dan is er overeenstemming bereikt over de positie van Aruba in de nieuwe federatie der Nederlandse Antillen, waarin Aruba een volkomen zelfstandige en gelijk waardige positie ten opzichte van Curaçao zal gaan innemen. De beide vertegenwoordigers van Aruba, de heren Eman en Yrausquin, staan in voortdurend contact met hun eiland. De inspanning, die Aruba zich getroost om een zelfstandige positie te verwerven, aldus ging de meester-doctor voort, heeft bewondering gewekt bij de leden der Curaçaose delegatie. Duidelijk wordt nu verstaan, de kracht die Aruba ontwikkelt.

Eman stelt zijn standpunt vast.

De heer Eman liet een geheel ander geluid horen. Volgens hem is het standpunt van Aruba algemeen bekend en in alle conferenties, welke tot op heden zijn gehouden, overduidelijk gesteld. Met volledige handhaving en vertolking van de uitgesproken wens van Aruba is een formule tot stand gekomen, die alleszins aan de wensen van Aruba voldoet. De heer Eman moest met genoegdoening vaststellen, dat de in de opdracht der Staten in algemene zin uitgedrukte verlangens van Aruba hierdoor worden bevredigd. Ze komen zelfs beter tot hun recht.

De gevonden formule verzekert Aruba: ten eerste; de bevrediging van de aldaar algemeen heersende gevoelsquaestie, dat terstond een eind gemaakt wordt aan de ondergeschiktheid van Aruba aan het eiland Curaçao, als ook aan elke zweem van ondergeschiktheid. Dit betekent, aldus vervolgde onze zegsman, de erkenning van de zelfstandigheid en onafhankelijkheid van Aruba ten opzichte van Curaçao en zijn uitbreiding uit het begrip „Nederlandse Antillen", waarbij een zelfstandig staatsdeel gevormd kan worden in het Verenigd Koninkrijk in nieuwe stijl.

Ten tweede: de zelfstandigheid van Aruba vindt erkenning in zijn eigen status. Bij de regeling van de gemeenschappelijke belangen van de federatie Nederlandse Antillen zal Aruba zelf beslissen. De afscheiding van Aruba maakt ons vaderland tot onafhankelijk gebied, dat vrijwel vrijwillig met de Nederlandse Antillen overleg zal plegen omtrent de wijze, waarop de gemeenschappelijke belangen worden behartigd. Het ligt in de bedoeling, dat tot stand zal komen een commissie uit Arubaanse en Curaçaose vertegenwoordigers, bijgestaan door Nederlandse adviseurs om een modus te vinden, waarop deze limitatief op te stellen gemeenschappelijke belangen, zouden kunnen worden geregeld en vastgesteld. Deze voor te stellen commissie zou bij Koninklijk Besluit worden benoemd met een opdracht, waarin duidelijk de erkenning van Aruba's recht tot het creëeren van een zelfstandige status leidt. Ook wat betreft de bovenbouw, zal Aruba's wens verwezenlijkt worden in de toekenning van het recht een vierde deel te vormen in het nieuwe Koninkrijk.

Indien geen inwilliging, geen interesse.

Zo het voorafgaande niet wordt verkregen, aldus de heer Eman, zal, Aruba niet meer geinteresseerd zijn in een verdere deelneming aan de conferentie en behoudt zich het recht voor naar omstandigheden en naar de onafwendbare evolutie van de wereldopinie te behandelen.

Dr. Da Costa Gomez merkt daarbij nog op, dat alleen het schip, dat veilig koerst, de haven zal bereiken. Aruba streeft naar een recht, dat in de Koninklijke Rede van 6 December 1942 en in het programma van Linggadjati aan de volken overzee in het vooruitzicht is gesteld.

Drie commissies gevormd.

Ter uitwerking van deze rechten, die wij kunnen beschouwen als natuurlijke rechten, heeft de Curaçaose delegatie zich verdeeld in zakelijke werkcommissies, die de inwendige structuur der nieuwe Antillen en bovenbouw van het Verenigd Koninkrpk in ernstige studie hebben genomen. Van Nederlandse zijde wordt daarbij belangstelling getoond. De drie commissies houden zich bezig met detailstudies, betreffende de economische, financiële regelingen, die bij de nieuwbouw rijzen, de afbakening van de bevoegdheden van de inwendige en overkoepelende organen en in het bijzonder die van het Koninklijk-gezag, dat een hoeksteen zal moeten vormen van het nieuwe Koninkrijk.

Deze detailsstudies vorderen tijd; er zal immers rekening gehouden moeten worden met de traditionele democratie in de Nederlandse Antillen. De afgelopen dagen hebben veel waardering gebracht van de kant van de Nelandse Regering voor de Latijnse zienswijzen der Antillen en van onze kant voor de zienswijze van de parlementaire traditie, die erfgoed is van de Nederlanders.

Naar mijn mening, aldus vervolgt dr. Da Costa Gomez zijn betoog, werken beide zienswijzen bevruchtend op elkander en ik zie met spanning de wording van een nieuw Koninkrijk binnen zéér afzienbare tijd tegemoet, waarin de Amerikaanse zienswijze, verenigd met de opvatting ener traditionele democratie zal leiden tot groter geluk en welvaart van de volken van dit nieuw Koninkrijk onder het Huis van Oranje. Bij alle verschillen is er veel wat ons bindt, aldus besloot de meester-doctor.

De heer Eman verklaarde daarna, dat de Nederlandse zaak geschaad zou worden, indien Nederland dit niet inzag. Hij voegde er aan toe, dat Nederland nimmer de klok mag terugzetten.

Duur der conferentie.

Uit dit verslag blijkt dus, dat de vermoedelijke duur der conferentie — eerst aanvankelijk op drie weken gesteld — in verband met de talrijke detailbesprekingen — langer dan een maand zal zijn.

De delegatie is voornemens alle detailpunten zakelijk en volledig te behandelen. Typisch was wel de uitlating van een democratisch lid, die tegenover de West-Indische redacteur van het „Algemeen Handelsblad" opmerkte, dat, hoewel de conferentie een gunstig verloop heeft, er in Curaçao een zeker ongeduld zou rijzen. Men zou allereerst — aldus verklaarde deze zegsman — de afkondiging van de de facto-rechten wensen.

In datzelfde blad lezen wij ook nog — hetgeen wij reeds voor de aankomst van de Curaçaose gedelegeerden hebben geseind — dat het Arubaans lid een verzoek tot H.M. de Koningin gericht heeft, om door Haar te mogen worden ontvangen voor het aanbieden van een petitionnement met 2600 handtekeningen van Arubanen, die zich voor de afscheiding uitspraken.

De opmerking van genoemd democratisch lid, brengt de limiet van de feitelijke verandering in de wijze van bestuur voor Curaçao en Aruba aan de orde. Daar eerst de delegatie officieel door het Amsterdams gemeentebestuur wordt ontvangen, kan dus de eerst volgende vergadering plaats vinden op de Vrijdag d.a.v. In kringen van de delegatie vernemen wij, dat men dan de Minister van Overzeese Gebiedsdelen de tijdslimiet hoopt te stellen.

Indien bedoelde vergadering mocht doorgaan, dan belooft het een interessante vergadering te worden. Belangrijke mededelingen worden dan verwacht, en wij journalisten beleven dan de sensatie van de eerste openbare vergadering.

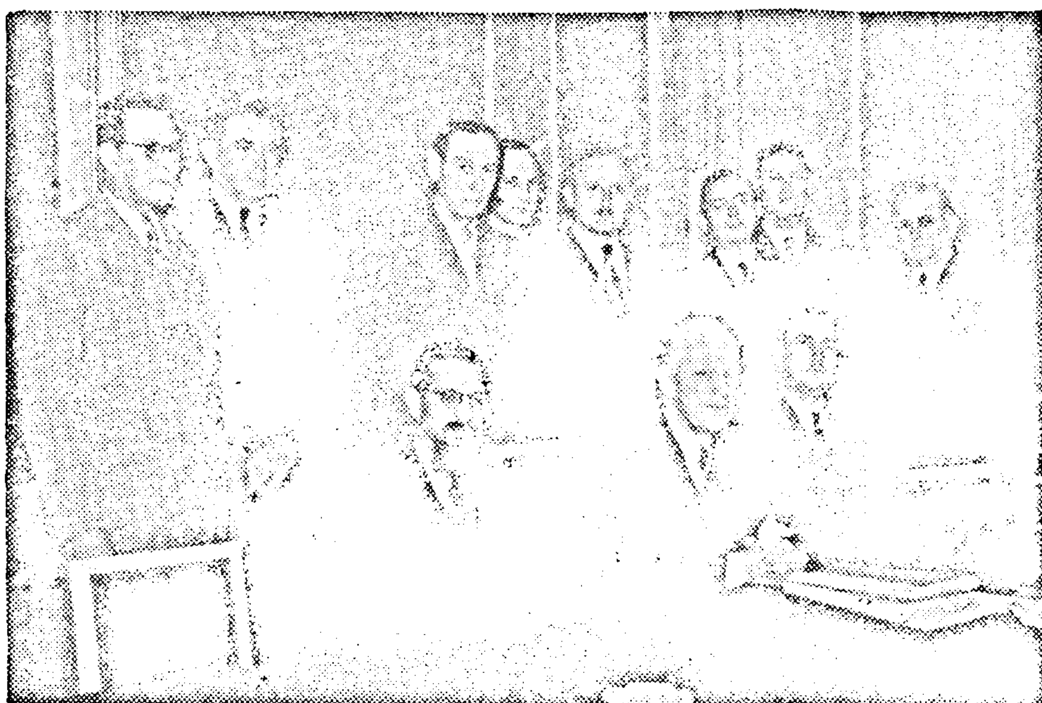

Foto genomen bij de Opening van de Ronde Tafel Conferentie.

GERHARTS HEEFT EEN HAKKEPUF, MAAR ZIJ RIJDT UITSTEKEND.

Het „Kasteel Oud-Wassenaar" is feitelijk zo oud niet, het kan bogen op een 75-jarig bestaan, heeft al heel wat voorname gasten binnen zijn muren gehad, maar daar is dan ook alles mee gezegd. Wanneer er geen bekende persoonlijkheden daar hun intrek zouden hebben genomen, dan zou wellicht geen sterveling ooit gehoord hebben, dat er maar een Kasteel bestond. Nu zijn de Curaçaose gedelegeerden — met uitzondering van enkele leden — en de Surinamers de bewoners van dit luxueus gebouw met prachtige gangen, marmeren trappen en dikke pluche vloerkleden, waar de stevige stap van een Curiel versterft in een sfeer van rust.

Een algemeen bemind figuur voor de Curaçaose delegatie — men kan het in de gesprekken van de „delegaten" vernemen — is „Nico". Een waardig man, gekleed in een helder wit vest en zwarte broek, die geruisloos aankomt, wanneer hulp van node is. De heer Van der Meer behoeft naar geen lucifers te zoeken, Nico staat reeds achter hem; de heer Jonckheer is zijn jas en hoed nooit kwijt, want Nico staat reeds gedienstig achter hem, een knikje met het hoofd en de heer Jonckheer loopt tevreden weg.

Ja, die kelner Nico is een factotum, een waar vriend van zijn gasten.

Een merkwaardig man is ook de heer Gerharts, die zich een eigen auto heeft aangeschaft. Nu ja, een auto, het is meer een „hakkepuf", aldus qualificeerde mr. v.d. Meer deze wagen. Of mr. v.d. Meer wellicht onaangename herinneringen aan voornoemde hakkepuf heeft, weten wij niet, maar, mede uit eigen ervaring, kunnen we zeggen, dat deze prima rijdt. Wel moet de heer Gerharts een tijdlang in de tweede versnelling rijden, dit is om hem wat op te warmen, maar verder heeft die wagen geen kwalen en is zuinig; in een land, waar de gasoline maar eventjes 27 cent per liter kost, is dit een belangrijke factor.

En met een gezellig gangetje, ruim 40 kilometer per uur gaat de heer Gerharts naar zijn moeder in Haarlem, die de gezegende leeftijd van 80 jaar reeds heeft bereikt.

„En", voegt de heer Gerharts er filosofisch bij", thuis ben ik vrij van een Ronde-Tafel-Conferentie-sfeer".

Daarom zweert Gerharts bij zijn „Hakkepuf", de mooie Buicks en Packards ten spijt.

Telefoon staat niet stil.

Wie voorts tegen de avond in Oud-Wassenaar komt, hoort de portier steeds roepen, dat er telefoon uit Aruba en Curaçao is. En als hij het niet roept, dan zijn de heren al in gesprek. Soms alle acht tegelijk; men maakt het zich gemakkelijk en houdt hele conferenties per telefoon. Vooral Sjon Henny en sjon A maken het lang, soms langer dan een half uur achtereen; zij hebben dan ook zo veel te vertellen. En moet er op de kamer van sjon A wat gehaald worden, dan blijft de hoorn wel een minuut of vijf liggen, alsof het een locaal gesprek was. En zo gaat het bijna iedere dag. De gesprekken komen overigens prima door.

EEN RECHTZETTING.

Op de dag van mijn vertrek uit Curaçao om namens de vier Curaçaose dagbladen de Ronde Tafel Conferentie te Den Haag en het leven in en om deze conferentie te verslaan, heb ik gemeend, mede naar aanleiding van een hierover jegens mijn persoon gepubliceerd bericht in een politiek orgaan, een verklaring te moeten afleggen. Deze verklaring behelsde o.m. dat ik, aangewezen door de Curaçaose Persvereniging, een feitelijke objectieve weergave van hetgeen mij opgedragen was, zou geven.

Het spreekt vanzelf, dat verschillende bladen, die hetzij een eigen redacteur uitzonden, dan wel eigen correspondenten in Nederland hebben, naast het door mij geschrevene — dat elk blad natuurlijk vrij is op te nemen of te deponeren — ook hun correspondentie plaatsen. Aan de volledigheid der berichtgeving omtrent de R.T.C. komt dit slechts ten goede.

Het is jammer, dat zulke correspondenten, die niet altijd geacht kunnen worden van de Curaçaose toestanden op de hoogte te zijn, hierdoor onbewust een tendentieuze tint aan hun artikelen geven; vooral wanneer zij aan de „delegatie" uitlatingen in de mond leggen of handelingen toeschrijven, die niet van de delegatie als zodanig afkomstig zijn. Daarbij komt, dat zulke correspondenten, die hun verslag, naar mij bleek, soms van „horen zeggen" hebben, dus zonder bij het verslagene persoonlijk aanwezig te zijn geweest, hun artikelen niet altijd signeren. Wanneer deze stuuken dan, zoals onlangs is voorgekomen, afkomstig van „onze correspondent" tezamen met mijn verslagen onder één kop worden gepubliceerd, kan dit bij de lezers wellicht verwarring veroorzaken.

Het spreekt vanzelf dat elke redactie de vrijheid behoudt haar blad op te maken zoals het haar belieft; maar het spreekt dan ook vanzelf, dat ik gebonden aan de mij opgedragen plicht der objectiviteit, genoopt ben dit onderscheid tussen de verslagen van anderen en mijzelf op deze wijze onder de aandacht der lezers op Aruba, Curaçao en de andere eilanden te brengen.

Zonder te treden in de juistheid of onjuistheid van bedoeld stuk „Curaçao fuifde tot half vijf" in de „Beurs en Nieuwsberichten" van 27 Januari jl. wil ik hierbij uitdrukkelijk vastleggen, dat dit —stuk nòch van mij afkomstig is, nòch mijn instemming heeft. De „Beursredactie" heeft inderdaad hierbij wel verklaard, dat genoemd stuk van haar correspondent — in casu Geertsema Beckering — is, maar de opmaak der pagina was zodanig, dat verwarring bijkans noodzakelijk was en blijkens mijn ervaringen bij de lezers in Nederland — en uiteraard trekkende Curaçaose kranten thans zeer de aandacht ook buiten louter Curaçaose kringen is dit ook inderdaad voorgekomen. Persoonlijk zal ik voortgaan de conferentie met al wat daar te maken heeft, objectief te verslaan.

Open Brief

AAN ZIJNE EXCELLENTIE
MR. J. A. JONKMAN,
Minis er van Overzeese Gebiedsdelen.

Met ontsteltenis heeft het overgrote deel van de bevolking der Nederlandse Antillen kennis genomen van het bericht in de „Maasbode" van 30 Jan. '48, waarin gemeld wordt, dat Uwe Excellentie in overleg zal treden met de Curaçaose delegatie ter R.T.C. over het Memorie van Antwoord op het Voorlopig Verslag betreffende de herziening van de Curaçaose Staatsregeling.

Wij zijn er van overtuigd, te spreken in naam van het overgrote deel der bevolking van de Nederlandse Antillen, omdat tegenover de tienduizend, die de Democratische Partij, de z.g. Volksbeweging en de Arubaanse Partij wellicht vertegenwoordigen, er tientallen duizenden staan, die, hoewel niet tot een politieke groep georganiseerd, met verontwaardigde unanimiteit, het representatief karakter van de delegatie ontkennen, het gedrag van verscheidene harer leden verafschuwen en haar beleid in de zaken, die het belang van geheel dit Gebiedsdeel raken, veroordelen.

Tegenover de bewering van leden der delegatie, die, in flagrante strijd met de waarheid, het willen oen voorkomen, alsof de groep, die zich tegen het representatief karakter van de delegatie en haar activiteit kant, niet meer dat 2% van de bevolking en dus een onbetekenende minderheid uitmaakt, stellen wij vast, dat die groep talloze aanhangers telt onder alle lagen van de bevolking, van elke nationaliteit, katholiek en niet katholiek: al diegenen nl. die voldoende eigen oordeel hebben, om het beleid van de delegatie te verwerpen, en genoeg wellevendheid en morele integriteit, om te beseffen, dat met zulk een onbehoorlijk optreden niets verkregen kan worden, dat tot waarachtig welzijn van dit Gebiedsdeel strekt.

Uwe Excellentie **moet** de geldigheid van dit argument erkennen, omdat wij niet kunnen veronderstellen, dat Haal opinie van dit Gebiedsdeel zo gering is, als dat Zij zou geloven, dat zulke burgers hier de minderheid van de bevolking zouden uitmaken.

Dit overgrote deel dan van de bevolking stelt het feit vast, hetwelk Uwe Excellentie niet onbekend meer kan zijn, zeker niet, nadat Zij van het lakenswaardig optreden van sommigen harer leden heeft kennis genomen, dat de delegatie niet representatief is voor dit Gebiedsdeel, ja, dat zij zelfs niet met schijn van benadering alle groepen en stromingen hier te lande vertegenwoordigt.

Om dit te bewerken hebben de Staten van Curaçao, overheerst door een bepaalde minderheid, welke de parlementaire meerderheid bezit, talrijke groepen met opzet buiten de delegatie gelaten, om het hun onmogelijk te maken, hun opvattingen aan de R.T. uiteen te zetten en te verdedigen, een geste, die door katholieken en niet-katholieken gelijk, als ondemocratisch en als een onheilspellend teken voor de toekomst wordt gebrandmerkt.

Uwe Excellentie moge dus wel bedenken, dat Zij bij boven vermelde besprekingen over de wijziging van de Staatsregeling, niet in contact treedt met een vertegenwoordiging van het volk van dit Gebiedsdeel, doch slechts met enkele, ondanks hun luidruchtigheid, kleine en incompetente groepen, terwijl een groter aantal, van onafhankelijk oordeel en beschaafd gedrag, werd buitengesloten.

Tevens moge Uwe Excellentie bedenken, dat Zij, ingeval Ze zich zou laten leiden door de voorstelling van zaken, die deze delegatie (met uitzondering van den Heer Gerharts) geeft, aansprakelijk zal zijn voor de ernstige toename van misnoegen bij de uitgesloten groepen: bij die groepen, waarin juist de trouwe en oprechte Nederlanders gevonden worden, die met leede ogen toezien, hoe de band met het Moederland tot een minimum wordt teruggebracht, tot geen ander effect dan dat aan onverantwoordelijke elementen een des te gereder gelegenheid geboden wordt, om die band geheel te verbreken.

De Ronde Tafel Conferentie zou, alhoewel niet zo bedoeld, het begin kunnen zijn van de ontbinding des Rijks, indien aan degenen, die met demagogische middelen het heft in handen nemen, de vrijheid gelaten wordt, om zonder toezicht, zonder contrôle, zonder inmenging van anderen, alles te regelen op de wijze die hun lusten mocht.

Weshalve wij Uwe Excellentie er op voorhand van in kennis stellen, dat, indien de Regering, ondanks de voorlichting en waarschuwingen van vele kanten tot haar gericht, nu geen goed inzicht in de aard van het probleem verkrijgt, Zij er zelf aan schuldig staat, wanneer zich in de toekomst ontwikkelingen mochten voordoen, die, gezien het welzijn van het Rijk in het algemeen en van dit Gebiedsdeel in het bijzonder, een onherstelbare ramp moeten worden genoemd.

Wij sluiten met de beste wensen voor een succesvolle arbeid van Uw Excellentie.

D.E. Vrijheid v. Vrees & Zonen

P.S.: Uwe Excellentie wil ons wel excuseren, dat wij ons achter het rookgordijn van een der vier vrijheden verschuilen, want als onze adressen bekend worden, zijn onze ruiten niet meer veilig.

D. Vr. v. Vr. & Zn.

RECEPTIE IN DEN HAAG EN WAT ER VAN KOMT.

door
AD. VERSNEY.

Nieuwe gouverneur niet name genoemd. . .

Het gemeentebestuur van Den Haag komt de eer toe als eerste stad in den Jande — de Curaçaose delegatie en die van Suriname, mitsgaders de door de Regering aangewezen adviseurs, in een officiële receptie te mogen begroeten.

Het was er officieel, want ook de ministers Jonkman, Gotzen en tal van andere departements- en gemeente autoriteiten waren in grote getale tezamen gestroomd, om in een luchtig gesprek, de Curaçaose delegatie van een andere zijde te leren kennen. En het moet gezegd worden, er was sfeer in het gemeentegebouw, waar burgemeester mr. Visser zich een waar gastheer toonde, door op werkelijk loffelijke wijze de Spaanse charme te benaderen, met een ieder een vriendelijk woord te wisselen en voor een welverzorgde tafel en dranken zorg te dragen.

Een strijkje zorgde voor de muzikale omlijsting en speelde — ter ere van de West-Indische gasten — Spaanse tango's, geimproviseerde rumba's en andere meeslepende walsjes.

De provinciale dagbladpers krijgt extra papier toegewezen om meer aandacht te kunnen schenken aan de West, geen wonder, dat tal van afspraken met mr. dr. da Costa Gomez — als enige uitzondering van de Curaçaose delegatie gekleed in jacquet — en dr. Pos gemaakt werden door journalisten, die ieder op hun manier de economische, staatkundige en andere problemen aan beschouwingen zullen gaan onderwerpen.

Het was een gezellige receptie en natuurlijk trachtte men nieuws te peuren uit de verschillende gesprekken met de delegaten. Zolang er nog geen openbare vergadering heeft plaats gevonden, zolang moeten wij andere middelen te baat nemen en men zal het met ons eens zijn, dat een gesprek via het wijnglas altijd meer bekoring biedt, dan een vergadering.

Een wel zeer gezellige kout maakte de redacteur van de „Nieuwe Haagsche Courant", die meende een sensationeel bericht te kunnen maken. Onder de kop „Dr. P. Kasteel, gouverneur van Curaçao — af" schreef hij, dat bij de Curaçaose delegatie na de besprekingen, die met minister Jonkman zijn gehouden, de overtuiging leeft, dat de ambtsperiode van dr. Kasteel nu binnenkort zal eindigen. Er schijnt, aldus gaat dit bericht verder, of het niet wenselijk is, wanneer straks in de Nederlandse Antillen nieuwe verhoudingen tot stand zijn gekomen, ook nieuwe onbevooroordeelde personen, de Nederlandse Regering vertegenwoordigende, te benoemen. Zijn wij wel ingelicht, dan maakt mr. M. F. F. A. de Nerée tot Babberich, commies-griffier der Tweede Kamer, bijzondere medewerker van de R.T.C. die de Curaçaose delegatie zeer welgevallig is, een behoorlijke kans, te zijner tijd tot gouverneur van Curaçao te worden benoemd, aldus besluit dit blad.

Wij zullen maar denken, dat dit een nasleep is van bedoelde receptie, opmerkelijk is, dat dit bericht ook niet van gisteren is, maar reeds maanden oud is en op Curaçao wel eens meer verteld. Het bericht is, na nadere informatie, volkomen uit de lucht gegrepen. De heer Neree, die wij Dinsdagavond laat nog in Kasteel Oud-Wassenaar aantroffen, was over het bericht even verrast, als de meeste delegatieleden, die dit bericht, eveneens als ongegrond betitelden.

Het is overigens duidelijk, dat hangende de besprekingen over de hervormingen op staatsrechtelijk gebied, geen namen genoemd kunnen worden over eventueel te bezetten posten.

Waar een receptie al maar niet goed voor is.

Ook de komische noot ontbrak niet, toen mr. Donner, rechter bij de Hoge Raad een gesprek aanknoopte met het communistisch gemeenteraadslid van Hoven en hem vroeg: „Hoe lang bent U al hier?", waarop aangesprokene antwoordde, „van kwart voor acht af". Hierop probeerde mr. Donner het nog eens en informeerde, of hij al aardig de weg wist mr. Donner ook wel, dat hij Hoven lichtelijk verbaasd antwoordde: „Dat zal wel waar zijn, ik woon al 48 jaar hier." Ja, toen wist mr. Donner ook wel, dat hij niet met een West-Indiër gesproken had (De Nw. Crt).

GOMEZ EN DE . . KATHOLIEKE PARTIJ.

In de 'Nieuwe Rotterdamse Courant' lazen wij het volgende persgesprek, dat Dr. da Costa Gomez hield met een verslaggever van deze krant. Alhoewel dit interview na Gomez' terugkomst in Nederland [December—Red.] plaats had, vinden wij het toch van belang, omdat hieruit de mening blijkt van Dr. da Costa Gomez, die fractieleider is van de Katholieke Partij en oprichter van het Volkscomité. Inderdaad een zeldzame combinatie.

Oppositie tegen de Rondetafelconferentie.

— U sprak zo juist over de politieke deadlock op Curaçao, die voor U aanleiding was naar ginds te gaan. Als wij het wel hebben, was er oppositie tegen de rondtetafelconferentie. Hoe lagen eigenlijk de kaarten precies bij de verschillende partijen?

— Wel, er waren, zoals u bekend is, twee politieke partijen op Curaçao: de rooms katholieke en de democratische partij. Op Aruba, waar de katholieke partij is verdwenen, trad hiervoor in de plaats de Arubaanse volkspartij, die zich inzonderheid ten doel stelde onder het centrale gezag van Curaçao uit te komen. Naast de r.k. en democratische partijen constitueerde zich in 1946 even voor de aankomst van de parlementaire commissie het volkscomité, van welk comité een grote stuwkracht uitging, terwijl in die periode juist de beide eerstgenoemde partijen een meer afwachtende houding aannamen. Toen de Nederlandse regering in September jl. de rondetafelconferentie uitschreef, stiet men op wantrouwen van de democratische partij, die meende dat toch niets te bereiken viel met een Nederland, dat zo lang had laten wachten op de inlossing der koninklijke belofte van December 1942. Waar dan nog bij kwam als gezegd, de slechte indruk van het wetsontwerp tot wijziging der staatsregeling, terwijl ook de houding inzake Indonesië weinig bijdroeg tot verbetering der stemming. Terwijl de katholieke partij niet tot actie kon komen door verdeeldheid in eigen boezem, kwam het volkscomité tot een grootscheepse actie, waarbij het de zijde van Nederland koos. De situatie was dus zo: de democratische partij meende dat een beroep op de wereldopinie moest worden gedaan, bijzonderlijk op de conferentie te Bogota van de Pan-Amerikaanse Unie. Het volkscomité wilde zich eerst tot Nederland wenden voor inlossing der belofte van 7 December 1942 en pas na eventuele mislukking hiervan een beroep op de wereldopinie doen.

De katholieke partij werd overvleugeld door de twee andere en hield zich mede door innerlijke verdeeldheid vrijwel afzijdig.

Ik ben naar Curaçao gegaan, aldus vervolgde dr. da Costa Gomez, omdat ik de overtuiging had dat Curaçao onvoldoende was ingelicht omtrent de bedoelingen der Nederlandse regering, omdat ik meende dat een beroep op Curaçao voor samenwerking met Nederland gehoor zou vinden, en ten slotte omdat ik geloof dat Nederland de Decembergelofte gestand zal doen. Mijn ervaring was dat men in de politieke partijen huiverig, ja in de gelederen der democratische partij zelfs afkerig was van de uitnodiging tot de rondetatafelconferentie. Vandaar, dat de candidatenlijst voor de delegatie naar Nederland maar niet tot stand kon komen. Na verkregen inlichtingen besloot men echter de Nederlandse regering metterdaad de vraag te stellen of zij de Koninklijke belofte zou willen nakomen, in het bijzonder wat betreft de gelijkstandigheid van Curaçao met Nederland. En zo kwam men er ten slotte toch toe de candidatenlijst op te stellen. Candidatenlijst, die zeker representatief genoemd mag worden; zij komt overeen met de samenstelling van de autonomie-commissie, die medio 1946 door de Koningin in Nederland werd ontvangen, en met de regering hier besprekingen voerde.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Wedding night" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The curse of the cat people" 8 uur.

ROXY: „Vacation in Reno" 7 en 9 uur.

THEATER BRION: Concert Curaçaos Philharmonisch Orkest.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 15 Februari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B. Smithplein 36, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 13 Februari as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:
Dinsdag: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operamuziek; 20 Nieuws; 20.15 Gev. operette muziek; 20.30 Sportcauserie; 20.45 Tropical Soul; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Metropole-programma; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Woensdag: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Lucienne Boyer.

HET PROGRAMMA VAN DE OVERDRACHT VAN HET PRESIDENTSCHAP TE CARACAS.

Hieronder volgt het programma van officiële plechtigheden en feestelijkheden, dat ter gelegenheid van de overdracht van het gezag in Venezuela, zal worden gegeven:

Vrijdag, 13 Februari:

11 uur: De hoofden van de speciale missies zullen een bezoek brengen aan de Minister van Buitenlandse Zaken ter overhandiging van de afschriften van hun geloofsbrieven (Casa Amarilla).

Zaterdag, 14 Februari:

11 uur: Aanbieding van de geloofsbrieven aan de President van de Junta Revolucionaria de Gobierno (Palacio Miraflores).

12.30 uur: Lunch aangeboden door de Heer Romulo Gallegos, gekozen President van de Republiek, aan de intellectuelen en journalisten, die uitgenodigd zijn voor de bijwoning van de gezagsoverdracht (Country Club).

16 uur: Eerbewijzen van de speciale missies aan de Vader des Vaderlands (Pantéon Nacional).

20 uur: Volksvergadering op de Plaza Urdaneta (El Silencio).

Zondag, 15 Februari:

10 uur: Eedsaflegging op de Grondwet van de gekozen President voor het Nationale Congres. Vervolgens begeeft de President zich naar de Salon Eliptico van het Palacio Federal, waar de gezagsoverdracht zal plaats hebben.

16 uur: Militaire Parade in de Avenida de „La Paz", waaraan zullen deelnemen het garnizoen van Caracas en detachementen van de marine van de bezoekende oorlogsschepen en de cadetten van de militaire scholen van de bezoekende landen.

21 uur: Banket aangeboden door de Minister van Buitenlandse Zaken ter ere van de speciale missies en het diplomatieke corps (Casa Amarilla).

Maandag, 16 Februari:

11 uur: Opening van de schilderijententoonstellingen in het Museo de Bellas Artes (Drie Eeuwen Venezolaanse schilderkunst en Pan-Amerikaanse tentoonstelling van schilderkunst).

13 uur: Landelijk feest aangeboden door het Gemeentebestuur van het Federale District ter ere van de speciale missies (Club Los Cortijos).

21 uur: Concert in het Teatro Municipal.

Dinsdag, 17 Februari:

12.30 uur: Lunch aangeboden door de Minister van Nationale Verdediging ter ere van de Militaire Delegaties (Cuartel de Cabelleria „Ambrosio Plaza").

18 uur: Receptie aangeboden door Mevrouw Gallegos en Mevrouw Betancourt ter ere van de dames van de leden van de speciale missies en van de leden van het diplomatieke corps .

20.30 uur: Folkloristisch Feest in het Nuevo Circo.

Woensdag, 18 Februari:

11 uur: Bezoek aan het Instituto Tecnico de Inmigracion y Colonizacion (Sede del Instituto).

23 uur: Receptie en Bal aangeboden door de President van de Republiek en Mevrouw Gallegos ter ere van de speciale missies, de permanente missies en de dames van hun leden (Palacio Federal, Salon Eliptico).

Gedurende de 13e, 14e en 15e en de dagen volgende op die van de gezagsoverdracht zullen er polksfeesten gehouden worden.

CONCERT IN THEATER BRION.

Hedenavond om 8.30 uur zal het Curaçaos Philharmonisch Orkest met Mevrouw R. Maal—Hamer als piano-soliste een uitvoering geven in het theater Brion. Uitgevoerd zullen worden symphonie No. 78 in c. kl. t. van Haydn, concerto in a kl. t. voor piano en orkest van Grieg en de Symphonie Curaçao door R. Boskaljon. Het geheel staat onder leiding van Rudolf Boskaljon.

BRAZILIË ONDERSCHEIDT DE GOUVERNEUR.

Met het „Zuiderkruis".

Naar wij vernemen heeft de regering der Republiek van de Verenigde Staten van Brazilië aan Z. E. de Gouverneur van Curaçao, Dr. P. A. Kasteel, de onderscheiding toegekend van Commandeur in de Nationale Orden do Cruzeiro do Sul.

Deze onderscheiding is hier nog slechts weinig uitgereikt en ook in Nederland zijn er slechts weinigen, die haar bezitten.

LENTSERMONS.

In the church of the Holy Rosary, Pietermaai. Lentsermons will be delivered by Rev. Father Leo van Dijk O.P. on every Wednesday evening at 8 o'clock in the English language, beginning on Wednesday 18 of February. Everybody who understands English, Catholics and non-Catholics, are welcome.

„GOLDEN BEAR" IN DE HAVEN.

Zondagmiddag liep de Curaçaose haven binnen het Noordamerikaanse schip „Golden Bear" onder commando van kapitein Ralph M. G. Swany. Het schip doet dienst als oefenschip voor de koopvaardij. Aan boord bevinden zich 101 leerlingen van de zeevaartacademie van Californië. De volgende haven is Gibraltar en vandaar gaat het naar Frankrijk, Italië en Griekenland om een lading voedsel te brengen, hoofdzakelijk melk in blik, dat een geschenk is van het volk van Californië voor de bevolking dezer landen. Het geschenk heeft een waarde van ƒ 600.000.

ZEEMANSHUIS ARUBA.

Vorstelijke gift van de Standard.

De Staten van Curaçao hebben op voorstel van Z. E. de Gouverneur op de begrotingen 1947 — 1948 een som van ƒ 15.000 gevoteerd voor het Zeemanshuis op Aruba, dat dringend uitbreiding behoeft.

Op persoonlijk verzoek van Z. E. de Gouverneur heeft de president van de „Standard Oil Company" te New York onder wie de Lago ressorteert namens deze maatschappij, het Zeemanshuis op Aruba de vorstelijke gift van $ 10.000 toegezegd.

De bedoeling is, dat Aruba een Zeemanshuis zal krijgen, dat een even goede naam bezit als de inrichtingen, welke Curaçao voor Zeelieden heeft.

Bij zijn laatste bezoek aan Aruba bezocht de Gouverneur met de Gezaghebber van Aruba en het Arubaanse lid van de Raad van Bestuur Dr. J. M. Arends, die zich beiden ook zeer voor een goede behuizing van de zeelieden interesseren, het Zeemanshuis te Aruba.

BENOEMING.

Pater P. Folmering werd door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P. benoemd tot pastoor te Santa Cruz ter vervanging van pastoor P. D. Grove, die op vacantie naar Nederland vertrekt.

DUITSLAND IN HET MARSHALLPLAN?

Uit Frankfort wordt bericht dat Schumacher, voorzitter van de sociaal-democratische partij op een vergadering van deze partij de volgende verklaring heeft afgelegd: „Het doel van onze politiek is om geheel Duitsland te laten deelnemen aan het Marshallplan".

NIEUWE ACTIE.

De Arabische guerrilla's in de heuvels rond Jerusalem begonnen een nieuwe actie. Zij ondermijnen thans alle wegen voornamelijk die wegen die Tel Aviv met Jerusalem verbinden. Hierdoor wordt het convooiverkeer onmogelijk gemaakt. Er zijn reeds verschillende slachtoffers gevallen.

MIJNEXPLOSIE.

Een mijnexplosie in Arkansas veroorzaakte twee doden. Tevens werden er zes mijnwerkers, die niet meer door de reddingsploeg gered konden worden, van de hoofdingang afgesloten.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Dinsdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, Julianadorp 1 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper, tel. 701.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 288.

Dok Afdeling. A. de Klerk, tel. 839.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento, Dinsdag 10 Februari: „You can't fool your wife". Toegang boven 16 jaar.

DE ECONOMIE VAN ZUID AMERIKA.

De Venezolaanse afgevaardigde Carlos Stolk in de economische en sociale Raad van de Uno drong er bij de leden opaan een economische commissie in te stellen voor Latijns Amerika met het doel de zwakke economie te vestigen, de levensstandaard op te voeren en een groter productie te bereiken. Stolk zeide, dat Latijns Amerika grote hulp kon bieden in de Europese opbouw maar dat de verwaarlozing van de slechte economische toestand in Latijns Amerika niet nalaten zal invloed te hebben op de wereldeconomie. Hij zeide, dat een dergelijke commissie, die oorspronkelijk door de Chileense afgevaardigde Herman Santa Cruz voorgesteld werd, voordelig zou zijn voor de internationale handel en mede zou helpen de economie der landen, die zo ernstig leed onder de laatste oorlog, te stabiliseren.

De afgevaardigde van Nieuw Zeeland was voor de vorming van een dergelijke commissie maar vroeg zich af of het werkelijk was om deze commissie de macht te geven zich direct te kunnen wenden tot de regeringen. Hij zeide een zodanige macht moet niet gegeven worden aan een aantal commissies, maar deze macht moet aan een hogere auriteit gegeven worden zoals aan de economische, sociale Raad zelf. Volgens hem moest de in te stellen commissie slechts een raadgevend lichaam zijn. De Chileense afgevaardige Santa Cruz verklaarde, dat toen de leden der commissie begonnen te spreken over deze aparte commissie voor Zuid-Amerika op zijn minst de helft er tegen was.

Na een diepgaand onderzoek is men echter eenstemmig van mening, dat een zodanige commissie dringend nodig is. De commissie wordt geëist door de lage staat van economische ontwikkeling in Latijns Amerika en door de ontreddering, ontstaan door de oorlog tussen de Zuidamerikaanse Staten. In 1947 was het dollartekort in Zuidamerika twee milliard. Santa Cruz zeide, dat Latijns Amerika zwaar geleden heeft door de oorlog en dat het falen van de oprichting ener commissie zoals reeds bestaat voor Europa, het Verre Oosten en Azië achteruitstelling betekent van het continent. De problemen van Zuid Amerika zijn dringender geworden en nemen steeds toe. Wij moeten een uitgewerkt actieplan hebben, zodat Zuid Amerika zijn eigen rol zal spelen kan bij het herstel van Europa, waarbij het ten zeerste belang heeft. De banden, die ons met Europa binden, maken, dat wij er zorg voor hebben en dat het in ons belang is dat zij weder op haar benen staat. De vorming van een economische commissie zal het prestige der Uno verstevigen. Ook de Braziliaanse afgevaardigde verwelkomde dit voorstel, evenals Frankrijk en Libanon.

Korea twistappel van internationále machten.

Rusland dreigt met documenten.

De grens tussen Frankrijk en Spanje gaat open.

DE WITT MAC KENZIE OVER KOREA.

Te zijner tijd en te zijner plaats, aldus begint de Witt Mac Kenzie zijn verhaal over de Korea, moet er een botsing komen tussen de democratische meerderheid in de Uno en de roode minderheid, bestaande uit Rusland en diens satellieten. Deze immers hebben altijd deze vredesorganisatie tegengewerkt. Korea bv. is er misschien wel een vroeg, veelbetekend en misschien wel beslissend voorbeeld van. De toestand, die geleid heeft tot de huidige wanorde in Korea is als volgt: Op het einde van de jongste wereldoorlog werd het koninkrijk der kluizenaars, zo wordt Korea aangeduid, bezet. In het Noorden door Russische troepen en in het Zuiden door de Noordamerikaanse strijdkrachten. De bedoeling was natuurlijk om deze twee gedeelten van Korea te zijner tijd bij elkaar te brengen. Door vrije verkiezingen zou men dan een regering voor Korea in het leven roepen. Instede hiervan, zag Rusland af van deze politiek en vormde van het Noordelijke gedeelte een aparte Russische staat geheel geisoleerd van het Zuidelijk gedeelte.

Tegelijkertijd hebben de Roode agenten zorg gedragen voor een intensieve stuwkracht om een communistische organisatie op te zetten en onrust te wekken onder de bevolking.

Uit militair oogpunt bekeken kan Korea een atoomstrategisch punt zijn, doch voor wat betreft de vrede in het Verre Oosten is het zeker een plaats, waar alles om draait.

Wat was meer natuurlijker dan dat de Algemene Vergadering van de Uno te lange leste besloot een commissie naar Korea te sturen.

Deze commissie heeft tot taak algemene verkiezingen te houden over geheel Korea, dus zowel in het Noordelijk als in het Zuidelijk gedeelte.

De Russen hebben de commissie nog niet eens toestemming verleend om het Noordelijk gedeelte binnen te treden. Doch het is niet slechts hierbij gebleven. De Russen hebben ervoor zorg gedragen dat een golf van sabotage, bloedige en politieke wanordelijkheden zich verspreidde over het door de Amerikanen bezette gebied. De Noordamerikaanse autoriteiten beschuldigden de linksen van deze activiteiten, die ten doel hebben het werk der Uno-commissie te belemmeren. De commissie heeft nu aan de Kleine Algemene Vergadering medegedeeld dat zij gefaald heeft. De vraag is nu wat deze Vergaring doen zal, zodat de Algemene Vergadering van de Uno de zaak over zal nemen.

Een Noordamerikaanse zegsman te Lake Success was er vlug bij om als zijn inzicht te kennen te geven dat de juiste procedure zou zijn, aan de commissie de instructie te geven, om door te gaan met haar opgedragen taak. Zij moet dus alvast in het Zuiden een verkiezing houden en een regering vaststellen. Het Noordelijk gedeelte zal er wel spoedig bijgevoegd worden.

Dit lijkt een verstandige oplossing te meer daar Staatssecretaris Marshall aangedrongen heeft om er spoed achter te zetten. Hier is immers de gezegde van toepassing; beter een half ei dan een lege dop.

Indien Noordamerika zich uit Zuid Korea zou terugtrekken en de Bolsjewisten de vrije hand liet, is dit niet alleen een feit tegen de rechtvaardigheid, doch het plaatst hierdoor een machtig wapen in de handen der Russen, welk wapen zij voor hun doeleinden kunnen benutten.

De Russische invloed in Korea is immers in het jaar 1904 de oorzaak geweest van de Russisch-Japans-oorlog. Japan zag immers in Korea een dolk, welk op zijn hart gericht was.

Indien deze Nooramerikaanse zegsman een profeet is, dan zal Korea beschermd worden todat het volk zelf zijn eigen regering heeft gekozen. Echter wel mag worden aangenomen, dat de bevolking van Korea niet afhankelijk zou willen zijn van de gunst van Rusland, die reeds over het Noordelijk gedeelte de schepter zwaait. Zij hebben immers de bedoeling in hun hoofd om het Noordelijk gedeelte in de Sovjet Unie op te nemen.

GEHEIME DOCUMENTEN.

De Russen zijn van plan geheime Duitse documenten te publiceren, welke naar zij zeggen getuigenis afleggen van de beschuldigingen volgens welke de Westerse geallieerden de weg gebaand hebben, die geleid heeft tot de tweede wereld oorlog.

Een Sovjet informatie bureau heeft in de afgelopen nacht bekend gemaakt dat Noordamerika, Engeland en Frankrijk in hun relaties met Duitsland aan Hitler de sterkte gegeven hebben om een tweede wereldoorlog te beginnen.

De Russen zeggen dat dit geschied is door de gouden regen van Noordamerikaanse dollars en de Britse en Franse diplomatie.

Deze verklaring der Russen is geschied als antwoord op de bekendmaking door het Noordamerikaanse Staatsdepartement, dat 260 documenten heeft gepubliceerd.

Deze documenten handelden over de relaties tussen Rusland en Duitsland vóór het uitbreken van de jl. wereldoorlog.

De Russen hebben medegedeeld, dat hun beschuldiging ondersteund wordt door talrijke geheime Duitse documenten, welke door hun soldaten tijdens de debacle van het Hitlerrijk zijn bemachtigd. Deze documenten zullen een waar beeld geven van de wijze hoe Hitlers agressie en de tweede wereldoorlog ontstaan is.

In de verklaring wordt de schuld gelegd op Noordamerika, die Hitler als het ware indirect geholpen heeft bij zijn agressie. Tevens ook wegens het weigeren om aan een collectieve verdedigings en veiligheids systeem mede te werken.

Alle bladen in Moskou hebben deze verklaring in extenso gepubliceerd, doch zij hebben zich allemaal van commentaar onthouden. Een officiele verklaring meldt. dat bedoelde documenten zeer binnenkort bekendgemaakt zullen worden.

VRIJHEID VAN GELOOF IN POLEN?

De Poolse regering heeft verklaard, dat er vrijheid van geloof zal zijn in Polen. Wel echter waarschuwt de Poolse regering de Katholieke Kerk om zich niet te bemoeien met de nationale politieke aangelegenheden. Gelijktijdig heeft de regering van Warschau duidelijk gemaakt, dat zij niet zal afzien van doorvoering van haar wet op het huwelijk en echtscheiding, welke wet door de Katholieke Kerk wordt aangeduid als een struikelblok in de herstelling der diplomatieke relaties tussen Vaticaanstad en de communistische regering van Polen. Een zegsman van de regering merkte nog op, dat het driejarig economisch herstelprogram voor Polen best zal worden voltooid, ook al zou er geen wederzijdse verstandhouding bereikt worden met Vaticaanstad. Op een conferentie der Katholieke Bisschoppen werden de nieuwe wetten van Polen voor het huwelijk en de echtscheiding hevig aangevallen.

MOSKOU OVER DE NOORDAMERIKAANSE ECONOMIE.

De radio van Moskou verklaarde, dat de verliezen in de Noordamerikaanse effecten- en goederenmarkt nieuwe ondersteuners zal opleveren voor het Marshallplan, als middel van afweer tegen de wankelende economische toestand in de Verenigde Staten van Noordamerika. De radio zeide: „De Sovjet Unie heeft herhaaldelijk gewezen op het valse karakter van de na-oorlogse economische reclame in de Verenigde Staten van Noordamerika. Deze economie handhaaft op een rotte fundering een monopolie in de prijzen en een onbeperkte effectenhandel en speculatie. Het volk van de Sovjet Unie heeft altijd geweten, dat de te veel gepropageerde plannen om de wereldeconomie met dollars te redden, allereerst een poging is om een onvermijdelijke economische crisis in de Verenigde Staten van Noordamerika zou ontwikkelen, des te groter zal de drang der Verenigde Staten worden om de door de oorlog getroffen landen in Europa te exploiteren.

ENGELAND HANDHAAFT STANDPUNT.

Engeland heeft opnieuw bevestigd, dat zijn politiek inhoudt dat Spanje of althans de huidige Franco-regering niet in het Marshall plan zal worden opgenomen. De Minister van Staat, Hector Mc. Neil heeft in het Lagerhuis verklaard, dat de Engelse regering momenteel geen plannen beraamt om Spanje op te nemen in de door Bevin voorgestelde West Europese Unie. De vragen naar de houding welke Engeland zal innemen, zijn gestegen naar de hand der openstelling van de grens tussen Frankrijk en Spanje".

JAPANS KABINET ZAL AFTREDEN.

De Minister president van Japan, Tetsu Katayama, heeft verklaard dat hij en zijn kabinet a.s. Dinsdag zal aftreden. Hij deed deze verklaring toen hij het bureau van generaal MacArthur binnentrad om verslag uit te brengen van de huidige toestanden. Na een twee-urige bespreking met generaal MacArthur heeft deze verklaard, dat de reden van aftreden gebaseerd is op een te kleine steun der wetgevende vergadering. Volgens MacArthur is royale steun van dit lichaam nodig, wil het bestuur waarlijk het volk vertegenwoordigen.

DE VERMOMDE KAUKJI.

Een Arabisch hoofdkwartier in Jerusalem deelt mede, dat er geruchten de ronde doen als zou de opperbevelhebber van het Arabische leger, Fawzi Bey Ali Kaukji gedurende drie uren in Tel Aviv hebben doorgebracht. Hij heeft rondgekeken bij alle Joden in Tel Aviv. Het bureau voegt eraan toe, dat Fawzi Bey, die sprekend op een Noor lijkt, vloeiend Duits spreekt.

DE OPENING VAN DE GRENS.

In Hendaye, een grensstad in Frankrijk, worden voorbereidingen getroffen voor de heropening van de grens tussen Frankrijk en Spanje. Deze verbinding is reeds bijna twee jaar lamgelcg. De Spaanse en Franse arbeiders doen hun uiterste best om het telefoonnet in orde te krijgen. De toegevoegde politie en de douane-ambtenaren zijn reeds uit Parijs overgekomen om het verkeer te regelen. Tegen de wensen der vakbonden in zijn de arbeiders toch aan het werk geslagen en de wagons en trucks, die sinds 1 Maart 1946 waren opgelegd worden weder in orde gebracht. De bevolking van Frankrijk juicht deze heropening toe, daar dit voor velen een bestaansbron betekent. Immers velen der bewoners vinden hun bestaan in de transitohandel, die met de heropening van de grens weder herboren wordt.

NAZIE - GENERAALS VERDEDIGEN ZICH.

Uit Neurenberg komt het bericht volgens welk tien der leidende Duitse commandanten in de Balkan zich heftig verdedigden voor het geallieerd gerechtshof aldaar. Onder deze figuren bevond zich ook veldmaarschalk Wilhelm List. Deze oorlogsmisdadigers schreeuwden, dat deze beschuldigingen die op hen gebracht werden, een belediging waren tegen het Duitse volk, tegen hun stand en tegen hen persoonlijk. De strijd aan het front in de Balkan en de toegepaste ruwe methode waren niet door ons veroorzaakt, doch waren ons opgelegd. Wij moesten gehoorzamen. Wij leefden onder een demonisch dictatorschap.

De Noordamerikaanse Officier van Justitie Theodore Fenster Macher noemde deze verdediging belachelijk en zeide dat er nog nooit een Duitse generaal is doodgeschoten wegens het niet gehoorzamen van een opgedragen order. Zij hadden de vrije keuze om de orders na te volgen of niet.

Maarschalk List en de andere collega's werden beschuldigd wegens massa moord en plundering. Na de rede van Fenster ging het gerechtshof uiteen.

WANORDELIJKHEDEN IN TETUAN.

Een onofficieel bericht uit Tetuan meldt dat de soldaten en de Spaanse politie gebruik moesten maken van hun vuurwapens teneinde een demonstratie der Moorse nationalisten uit elkaar te jagen. Verschillende personen werden gewond. De censuur welke in dit Spaans gebied heerst, maakte het onmogelijk dit bericht bevestigd te krijgen. Verleden week werd Abdelhalak Torres na zijn aankomst uit Caïro weder uit dit Spaans gebied uitgezet. Torres is leider van de Spaans Marokkaanse reformisten partij en heeft zich aangesloten bij Abdelkrim in het Noordafrikaanse vrijheidscomité.

Reizigers, die uit Tetuan komen, melden dat aldaar de scholen gesloten zijn. Tevens berichten zij dat de politie patrouilleledienstenen onderhoudt uit voorzorgsmaatregel tegen het uitbreken der wanordelijkheden.

VOOR VERGADERING.

De Minister-presidenten van Zweden, Denemarken, Noorwegen en IJsland hebben te Stockholm niet formele besprekingen gevoerd. Dit is geschied op een voorafgaande vergadering van de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken, die tegen het eind van deze maand te Oslo bijeen zal komen. De Ministerpresidenten, die over het Marshallplan zullen handelen en de tevens andere wederzijdse en onderlinge kwesties zullen bespreken zijn o.a. Tage Erlander, Hads Hedtoft, Eiber Gerhardsen en Stefan Stefanson resp. van Zweden, Denemarken, Noorwegen en IJsland.

ONLUSTEN IN NOORD-ITALIE.

Gisteren moest de Italiaanse politie tweemaal tussenbeide komen om politieke opstandelingen te kalmeren. Te Gorizia, nabij de Joegoslavische grens moest de politie de menigte uiteenjagen. Deze mensen waren de communistische sprekers aan het lastig vallen door het stellen van onbenullige vragen. Een aantal leden onder de menigte vroeg om terugkeer van het land, dat aan Joegoslavië is toegevoegd. Bedoeld werd de vier provincies van Venezia Giulia, welke bij het vredesverdrag aan Joegoslavië werden overgedragen. Te Pescara trad de politie op tegen de linksen om te voorkomen dat dezen een bijeenkomst der Christelijke democraten zouden verstoren. Deze bijeenkomst werd toegesproken door de vice-secretaris van de partij Emilio Paolo Taviani. De communistische leider Palmiro Toglati sprak de linkse opstandelingen toe in een ander gedeelte van de stad. Er werden geen botsingen nog gewonden gemeld.

TRUMAN NAAR DE MAAGDENEILANDEN.

Uit Washington wordt bericht dat president Truman plannen beraamt om een bezoek te brengen aan Puerto Rico, de Virginia Eilanden en Cuba. Het Witte Huis meldt dat de president op 20 Februari per vliegtuig zal vetrekken.

Truman zal de nacht van 20 Februari op een marine basis in Florida doorbrengen teneinde des anderen daags vroeg in de morgen naar San Juan te vliegen. Na een lunch met Gouverneur Jesus Pinero zal er een receptie met diner gegeven worden.

Hierna zal de president aan boord van het presidentiele jacht Williamsburg inschepen. Op 22 Februari zal de reis aanvaard worden naar Sint Thomas van de Virginia eilanden. Op Sint Thomas zal truman de lunch gebruiken met Gouverneur William Hastie.

Des avonds zal er een receptie met diner gehouden worden aan boord van het jacht.

De volgende dag zal Truman naar St. Croix vertrekken, alwaar op 25 Februari een officiele receptie gehouden zal worden. De lunch zal de president aldaar gebruiken met de plaatselijke autoriteiten.

Op dezelfde dag zal president Truman doorvaren naar de marinebasis Guantanamo van Cuba. Truman zal de basis inspecteren, de lunch met de officieren in hun club gebruiken en zal des avonds per vliegtuig vertrekken.

DE ALLERMODERNSTE LUCHTVERDEDIGING.

Joseph W. Martin jr., de voorzitter van de Noordamerikaanse Huis, drong er opaan een allermodernste luchtverdediging op te zetten om iedere gebeurtenis te kunnen opvangen. Hij zeide tijdens een noenmaal, dat zij moeten hebben de modernste en wetenschappelijkste verdediging, die ooit door een mens is opgesteld. Hij waarschuwde echter voor, dat zulk een verdediging buitengewoon duur zal zijn.

het nieuws van vandaag

Heden verschijnt er in ons blad een Open Brief aan Zijne Excellentie Mr. J. A. Jonkman, de minister van Overzeese Gebiedsdelen, waarin een groot aantal ingezetenen van dit eiland hun verontwaardiging uitspreken over de Curaçaose delegatie, die in Nederland beweert, dat de groep, die zich tegen het representatief karakter van de delegatie en haar activiteit kant niet meer dan 2% van de bevolking en dus een onbetekenende minderheid uitmaakt. Er is ook niets minder waar. De delegatie is zeker niet representatief, ook al beweert dr. Da Costa Gomez dat. Dat Dr. Da Costa Gomez zich neerlegt als politicus bij de huidige toestand, is zijn zaak, maar het is niet eerlijk overal in Nederland te vertellen, dat de delegatie representatief is. Wij blijven bij onze mening, dat dit niet het geval is en eenieder, die onbevooroordeeld is, kan dit weten. De „Amigoe di Curaçao" heeft steeds gestreden voor een groter zeggingsmacht van het volk. Zij is een der oudste kampioenen voor autonomie en alle tendentieuze berichten en valse beschuldigingen ten spijt, zal de geschiedenis uitmaken, dat de „Amigoe" steeds op de bres staat voor de ware volksbelangen, maar niet voor groepsbelangen of persoonsbelangen. Van harte verlangen wij naar autonomie. Inderdaad, het kolonialisme is dood, maar dat wil niet zeggen, dat wij ons maar onbekookt storten in een ander gevaar. De autonomie moet heil brengen en ware democratie. De grootste schreeuwers moeten niet de baas worden en er moet geen democratie komen, waarin het verboden is een andere mening te verkondigen. Is het op het ogenblik niet zo, dat velen bang zijn hun eigen mening te zeggen. Worden er nu reeds geen dreigementen geuit tegen diegenen, die anders willen dan de grote schreeuwers. De autonomie moet er komen, maar niet ten koste van persoonlijke vrijheid, want dat laatste is een der hoogste goederen. Wij hopen van harte, dat uit de botsing der meningen de juiste weg naar voren zal komen. Wanneer de hevigheid van de strijd geluwd is, zal blijken, dat degenen, die het goed meenden met Curaçao, nu juist niet de grootste monden hebben.

De vertegenwoordiger bij de R.T.C., onze hoofdredacteur, plaatst heden een bericht, waarin hij mededeelt, dat hij slechts een objectieve weergave geeft van wat er op de conferentie voorvalt, zoals hij ook bij zijn vertrek heeft bekend gemaakt. Het is dus een misverstand te voorkomen en om onze hoofdredacteur te vrijwaren van alle blaam en schand in deze deelt de redactie mede, dat het beleid van de krant tijdens de afwezigheid van de heer Ad. Versney in andere handen berust. Een ieder, die nadenkt, zou dit reeds begrepen hebben. Vanuit Nederland kan de krant niet geleid worden. De redactie neemt alle verslagen en berichten van de heer Ad. Versney onveranderd op, maar geeft daarnaast haar commentaar, die de mening is van de redactie en van ieder weldenkend mens.

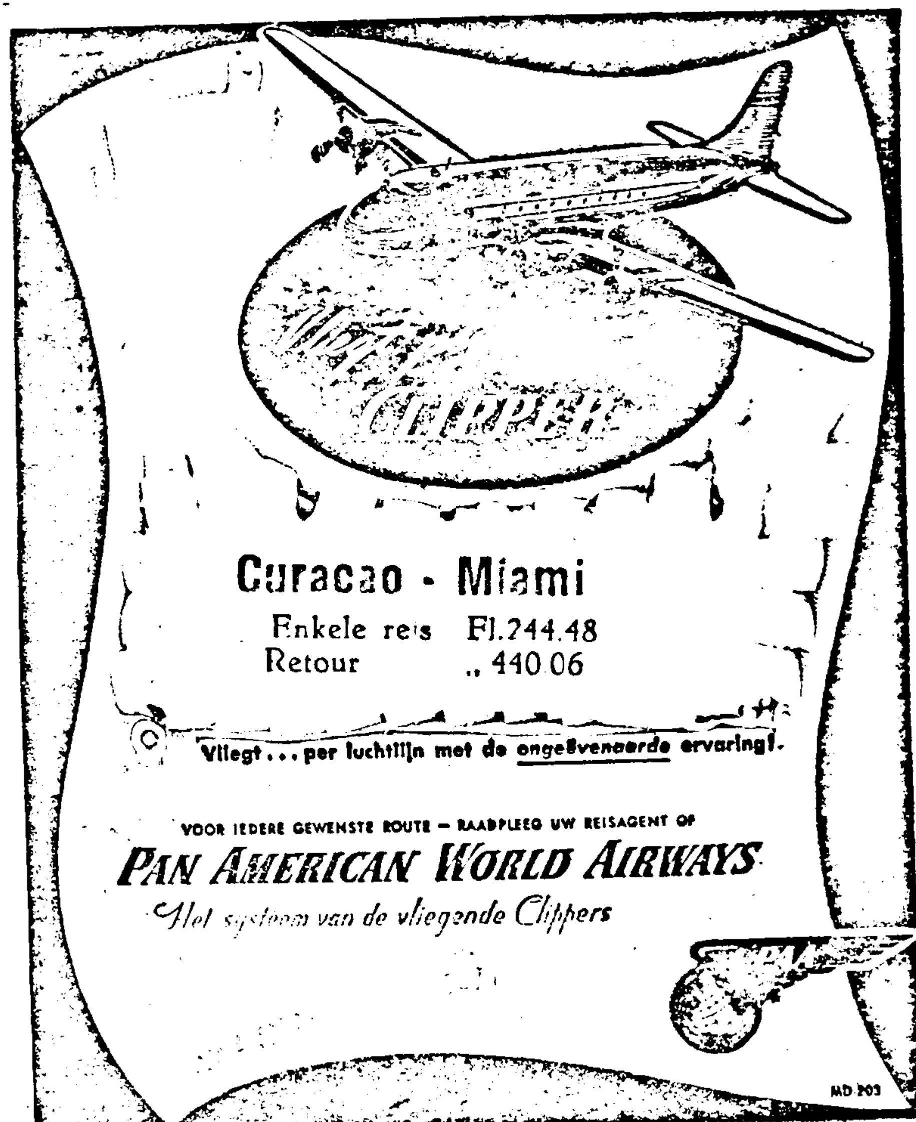
Laatste nieuws

R.T.C.

De Curaçaose persvertegenwoordiger bij R.T.C. seint hedenmorgen:

Bij rustig verlopen bespreking Jonkman hedenmorgen Van der Meer namens Curaçaose delegatie aandringen instelling gecommitteerden. Jonkman toezegt onderhandelen Kasteel hierover.

Gomez namens Aruba. Resultaat Gomez, Helsdingen, Box conferenen over principiële recht afscheiding. Vrijdag voortzetting. Vrees terugkeer enkele leden verdwenen. Lezer uit Paramaribo klaagt in dagblad 'Het Binnenhof" weinig belangstelling Suriname van R.T.C. daarentegen prijst Curaçaose belangstelling veel artikelen.

Kracht en zwakheid van het Italiaanse Communisme

Sterke leiding, vormeloze massa

In de Via Botteghe Oscure (Straat der duistere winkeltjes), in het hart van Rome, achter de historische Piazza Venezia, waar Mussolini twintig jaar lang het volk toesprak, staat een groot modern gebouw van strakke, fantasieloze lijngeving, dat 's avonds door een aantal wachtposten, het geweer over de schouder, bewaakt wordt: het hoofdkwartier der grootste georganiseerde politieke partij in Italië, de Partito Communista Italiano, die twee millioen driehonderdduizend ingeschreven leden telt en daarmee, na de Russische, ook de grootste communistische partij ter wereld is.

Met de term „grootste partij van Italië" wil niet gezegd zijn: de partij met de grootste aanhang. De Democrazia Christiana die misschien één en anderhalf millioen contribuerende leden telt kan aan de stembus op een acht millioen stemmen rekenen, terwijl de communisten bij de verkiezingen van het vorig jaar niet mer dan vier en een half millioen stemmen haalden.

Dat hun ledenlijsten echter die der andere partijen in uitgebreidheid vere overtreffen, wijst op een betrekkelijke homogeniteit der organisatie en dus op innerlijke kracht. De homogeniteit blijkt ook uit hare éénheid: sedert de aanvang der Republiek, zestien maanden geleden, deed zich noch een scheuring, noch de dreiging van een scheuring, noch zelfs een botsing van meningen tussen de leidende figuren de partij voor. De leiding mag soepel en plooibaar zijn in haar middelen, de partij als zodanig marcheert met gesloten gelederen naar haar einddoel: verovering der macht voor de massa, wereld-revolutie.

Als ik deze homogeniteit nochtans een betrekkelijke noem, doel ik op het scherpe onderscheid, dat men moet maken tussen het partij-apparaat van twintig à dertigduizend grotere en kleinere functionarissen en het millioenenleger der leden.

De staf en het apparaat der partij zijn een gesloten̄heid, een toewijding, een revolutionnaire vastberadenheid, een blinde overgave aan de communistische ideologie, zoals zij buiten Rusland in weinig andere landen voorkomen.

De top bestaat uit een revolutionnaire élite, die haar scholing tijdens 't Mussolini-regiem grotendeels in Rusland, ten dele ook in de Spaanse burgeroorlog of in de ondergrondse strijd tegen de fascistische dictatuur ontving en die, doorkneed in alle grepen der propagandatechniek en der demagogie, zich niet zal ontzien ieder middel te gebruiken om de macht in de staat aan zich te trekken, als zij dit middel deugdelijk acht.

Deze top is met de leiding der communistische partijen in de West-Europese landen nauwelijks te vergelijken. Hij levert, naast de leider der partij Togliatti met zijn twee vleugeladjudanten Longo en Secchia, hoogbeschaafde intellectuele figuren, die als minister (Sereni, Pesenti), als ambassadeur (Reale), als parlementsvoorzitter (Terracini) bewezen hebben tot de kundigsten en de knapsten te behoren en die daarbij volbloed-Leninister zijn.

De ledenmassa echter denkt noch Russisch, noch internationaal; zij bestaat uit Italianen, dat wil in wezen zeggen: individualisten, die van iedere collectivering en iedere dictatuur een operette zouden maken, zoals zij van het fascisme vaak een operette hebben gemaakt.

De Italiaanse geest leent zich voor collectivering slecht. De Italiaan is een ambachts-, een handwerksman, een kunstenaar op zijn kleine gebied, geen gemechaniseerd onderdeel ener fabrieksproductie. Niets is voor dit volk typerender dan zijn beroepsstatistieken, waarin het aantal zelfstandige werkers handwerkslieden, kleine ambachtsbazen, vrije beroepen, boeren, vooral eigenaars van bedrijfjes) dat van de loontrekkenden aanmerkelijk overtreft.

In 1940 waren er in Italië bijna een millioen ambachtswinkels met gemiddeld 1—4 man personeel. Bij zulk een sociale opbouw, bij deze duidelijksprekende individualistische tendenzen hangt het voornamelijk van de economische omstandigheden af, of de idee ener massa-revolutie, die ook het kleine bezit vernietigen zal, weerklank in het volk vindt.

„Wij zijn overtuigd, zeide mij een der leidende figuren van de Democrazia Christiana, dat een agrarische hervorming en een brede spreiding van het landbezit tezamen met de oplossing van het werkloosheidsvraagstuk aan het communisme zeer veel aanhang zouden ontnemen".

Toch moet men de invloed van het partij-apparaat op de geestelijk weinig zelfstandige massa vooral niet onderschatten. De staf denkt en stippelt de marsroute uit, de massa marcheert en begeestert zich aan de leuzen en de vlaggen. En Luigi Longo, de Röhm van het Italiaanse communisme, de tweede man na Togliatti heeft zijn legertje van 150.000 man guerrillastrijders steeds gereed. De leiding hoedt zich zorgvuldig ervoor de massa van zich te vervreemden. De zwenkingen der communistische politiek, die Togliatti soms demonstreert, zijn nauwelijks begrijpelijk, als men daarin niet in de eerste plaats het streven ziet de gunst der brede volkslagen te behouden. Zijn optreden in het kabinet onder de koning en Badoglio, de indiening van het amnestie-voorstel voor de vroegere fascisten, het onverwachte stemmen der communisten voor de opneming der door Mussolini met het Vaticaan gesloten verdragen van Lateranen in de grondwet, de divergentie met de Russische politiek inzake Venezia-Giulia en Triëst, het kan alles maar één doel hebben: de popularieit.

Zolang echter Amerika blijft tegenspelen door Italië op brede terreinen daadwerkelijk hulp te verlenen in zijn moeilijkheden en bij zijn wederopbouw — en Amerika, dat het belang van dit grensland beseft, doet dit op grootscheepse wijze — zal het Togliatti moeilijk vallen ook de rustiger denkende delen van het Italiaanse volk voor zich te winnen. (De Maasbode).

Het Communisme in verschillende landen

door

Louis Pierre Schols.

Amerika. — In Amerika maakt men zich zeer bezorgd dat Rusland het Duitse volk bij het Sowjet-regime wil inlassen.

Denemarken — Kardinaal Griffin, Aartsbisschop van Westminster bracht een bezoek aan Kopenhagen, waar de Kardinaal zijn mening te kennen gevende over het Communisme zeide, dat het communisme vijand no. 1 van de mensheid is.

China. — De burgeroorlog in China is een internationaal conflict en een voorspel voor de derde wereldoorlog, zeide Mgr. Yu-Pin, Aartsbisschop van Nangking, tot een groep journalisten. Na de Sowjets beschuldigd te hebben van hulpverlening aan de communisten in Mantsjoerije verwacht men dat de democratie een dam zal opwerpen tegen het indringen van het Communisme.

Frankrijk. — Het was niet zonder bedoeling, dat de Kardinaal van Parijs, toen de Fransen onlangs ter stembus moesten gaan, het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fátima, per vliegtuig uit België, voor enige dagen liet overkomen naar Parijs om de bijstand voor Frankrijk van de Maria van Fátima af te smeken tegen het communisme.

Palestina. — In het land waar Christus werd geboren hoort men steeds van oorlog en oorlogsgeruchten. Men vreest een „Heilige Oorlog" van de Muzelmannen.

Italië. — De oud-Minister van Italië Scoccinar vreest, dat in dit nieuwe jaar de communisten een offensief zullen openen tegen hun vijanden en de wapenen het laatste woord zullen hebben.

Kardinaal Schuster te Millaan zeide over het communisme o.a. dat de verschillende stakingen en het werpen van bommen door personen die niet kunnen worden geïdentificeerd, getuigen van een campagne die goed is voorbereid en die de Regering verzwakt en aan de communisten gelegenheid geeft naar de macht te grijpen.

Vaticaanstad. — De H. Vader wees in een toespraak tot achttien leden van de Gemeenteraad gericht erop, dat het Hem onmogelijk zou zijn pelgrims uit te nodigen naar Rome te komen voor een bezoek van het Heilig jaar 1948, indien in Italië oproeren en vergrijpen plaats vinden tegen de Staat, tegen de godsdienst en zelfs tegen de H. Stoel.

Hongarije. — Kardinaal-Primaat van Hongarije deelde in een vergadering van Bisschoppen, begin October gehouden mede, dat in Hongarije sommige personen verplicht worden toe te treden tot de partij van de communisten willen zij een betrekking erlangen en dat de spionnage van de politie verontrustend werkt, zij dringt door tot het Bisschoppelijk Paleis. De spionnen schamen zich niet zich te kleden als geestelijken.

Rusland. — Volgens uit Rusland gevluchte Spanjaarden bevindt de bekende Spaanse revolutionnaire „La Pasionária" zich in Rusland. Het terror in Rusland moet verschrikkelijk zijn en terwijl de Spanjaarden in Rusland in ellende moesten leven, is „La Pasionária" van rijkdom omgeven.

Afrika. — In een rede, gehouden op 10 December jl., te Pretoria in de Raad van de Verenigde Staten van Zuid-Afrika, beschuldigt Generaal Smuts Rusland, met zijn nieuw Evangelie de oorlog te bevorderen de wereld te bedreigen. „Het is nodig", zo zeide de Generaal, „de golf van het communisme te breken voordat het te laat is, want deze golf kan tot Afrika komen.

Het Communisme verschilt in niets van het Hitleriaanisme. Het is een staat van politie-mannen, zonder vrijheid van opinies."

Litauen. — Via Londen komen berichten, dat de katholieke Kerk van Lithauen vervolgt wordt. De Bisschoppen zijn door de Sowjets gevangen genomen, onder hen bevindt zich de Bisschop van Wilpa.

Duitsland. — Bij onze naburen, in de duitse dreven, zijn nieuwe godsdienstleraren opgestaan, die zich nieuw-katholieken noemen en contact zoeken met katholieken van hetzelfde geloof in Amerika.

De Duitse vrouwen verlangen naar vrede, zij bidden thans om vrede.

De aardlagen in Nederland

Systematisch in kaart gebracht

Modderfonteinen in Gelderse Vallei

„Zeg Soer, je moet niet te snel schieten, ik had de laatste keer mijn shock in de tail zitten". Deze voor een leek onbegrijpelijke woorden werden uitgesproken door een telefoon, in een observatiewagen van de seismische groep van de Ned. Aardolie Mij., tijdens de schietproeven, die de geophysici van deze maatschappij thans in de Gelderse Vallei nemen. Zij kwamen uit de mond van een der leden van de ploeg, die de functie heeft van „waarnemer" en die in de wagen gezeten was voor een wirwar van apparaten, waar hij met machtige hand over heerste. Op de woorden volgde het doordringend geluid van de claxon. „Ga je gang maar, Soer", telefoneerde de waarnemer aan iemand, die op een paar honderd meter afstand in een weiland geposteerd stond bij de batterij, die de explosies verzorgde. Het werd doodstil op het claxongeluid en kort daarna hoorden wij een dof-fe knal!

De man in de wagen nam een handletje en draaide een soort film af. Het was de opname van wat zestien seismografen — instrumenten, die aardschokken registreren — langs electrische kabels hem via zijn versterkingsapparaten op een spiegelgalvanometer voortoverden. Onmiddellijk werd de film in een doos gedaan en aan een fotograaf overhandigd, die er mee in een tentje verdween. Drie minuten later kregen wij het resultaat ontwikkeld en wel onder onze verbaasde neus geduwd. Het was eenzelfde mysterieuze grafiek als die, welke de meteorologen in de Bilt bestuderen, het geheimschrift van de seismograaf, het uiterst gevoelig apparaat, dat aardbevingen registreert, die zich zo juist aan het andere einde van de wereld hebben afgespeeld.

„Kras maar op Soer naar 33", was de laatste telefonische mededeling en de waarnemer kwam naar ons toe, om deze emotionele taal nader uit te leggen.

Inmiddels kraste Soer op, met zijn installatie, waarmede hij telkens een nieuw gat van 20 m. diep graaft, om een eind verder opnieuw een schietproef voor te bereiden. In dat gat werd even later weer een lading dynamiet neergelaten en de hele film herhaalde zich, nadat ook de waarnemingspost met de zestien seismografen, aan een lange kabel verbonden, eenzelfde afstand waren opgeschoven, dwars door een knollenland en een stuk verse aarde, waar de wintertarwe op het punt stond gezaaid te worden, en waar een modderfonteintje omhoog kwam op het moment van de ondergrondse ontploffing, aldus 'Het Binnenhof'.

Nederlandse bodem in kaart gebracht. Wij stonden, wat ontthutst nog door de onbegrijpelijkheden, te turen op wat de naald van de seismograaf geschreven had.

„Kijk, daar ziet U duidelijk de reactie. Hier bij deze heftige uitslag van de naald is nl. de geluidsgolf van de explosie als echo teruggekomen en nu is de hele mop, dat wij aan de hand van dit hiëroglief precies kunnen bepalen hoe diep de laag ligt, waartegen die golven terugkaatsen, door tot duizendste secondes te berekenen hoe lang ze er over doen. Daarvoor dienen die explosies met 5 pond dynamiet, waarvan we er een twintigtal per dag weggeven. Zo tasten we per dag ongeveer een kilometer ver van de onzichtbare aardlagen in onze bodem af. Binnen enkele jaren is heel Nederland op die manier in kaart gebracht, wat de structuur van zijn aardlagen betreft. En daaruit zullen vermoedelijk interessante dingen te constateren zijn".

Dit is een korte schets van het hoogst interessante exploratiewerk, dat de N.A.M. thans in de Gelderse Vallei onderneemt.

Op het kantoortje van deze seismische groep, in een Amersfoorts hotel, wordt dagelijks door enkele bekwame geophysici en rekenmeesters het resultaat van de vorige dag in beeld gebracht op een kaart, die straks, als zij volledig is, de beslissing zal geven op de vraag, of het verantwoord is, elders dan in Z.O. Drenthe naar olie te gaan boren.

Geen olieboringen!

Men moet dus goed begrijpen, dat wat de geophysici thans doen, slechts een lange aanloop is naar wat mogelijkerwijze eens een olieboring kan worden. Het zoeken naar het voorkomen van olie in de bodem heeft zich de laatste tijd zeer vervolmaakt. Men kan thans ook in een land als het onze, waarvan de bodem geheel is afgedekt, door middel van deze echo's constateren, of er bepaalde lagen op grote diepte voorkomen, hoe deze lagen lopen, hoe zij zich welven en buigen. Welk soort mineraal zich in die lagen bevindt, is natuurlijk pas later te zien als er werkelijk geboord wordt, en alvorens het bodemonderzoek in ons land geheel ten einde is, kan daarover nog geen beslissing worden genomen.

Wat men echter wel kan concluderen, is op de allereerste plaats dit, dat dank zij veel fijnere onderzoekingsmethoden van de laatste tijd, de olierijkdom in de hele wereld veel hoger zou kunnen blijken te zijn, dan zekere pessimisten hebben berekend. Een recente raming der aardoliereserve was ruim 9000 millioen ton, terwijl de productie in 1946 op 390 millioen ton werd geschat. Na ongeveer 24 jaren zou dus bij gelijkblijvende productie de olievoorraad uitgeput zijn, aangenomen dat de gegeven raming juist is. En deze is, gezien de steeds voortschrijdende techniek, absoluut niet met enige zekerheid te geven.

Terwijl men vroeger voor het zoeken naar olie in de bodem naar andere werelddelen trok, waar in bergachtige streken de aardlagen soms recht aan de oppervlakte duidelijk op mineraalrijkdom wezen, kan men nu, bij wijze van spreken, in de tuin van het hoofdkantoor van de B.P.M. naar olie zoeken.

In een tijd als deze, met zijn moeilijk vervoer, ligt het bovendien voor de hand, dat men zich niet tot oerwouden beperkt wanneer mogelijk in eigen land nog rijkdommen in de bodem schuilen.

DAVIS DE EERSTE.

Jef Davis geldt in Amerika als de „koning der hobo's". Een hobo is een treinpassagier, die geen kaartje wenst te betalen en daarom meereist in koelwagens en goederenwagens of er buiten op het dak, op de bumpers of tussen de wielen. Davis heeft zich thans in Cincinnati (Ohio) officieel tot „koning der hobo's" laten kronen en een hoofdkwartier gesticht. Hij heeft een uitnodiging gezonden aan alle hobo's ter wereld om hem een bezoek te brengen in het paleis van de „ridders der wereldbanen". De kroningsplechtigheden werden bijgewoond door meer dan 100 hobo's. Het feest begon met een banket, daarna werd er luidruchtig geklaverjast en ten slotte vertelde men elkaar tot diep in de nacht de wonderlijkste reisverhalen.

DAPPERE TRUMAN.

Een verbitterde verslagen politieke candidaat in Missouri, de „home state" van president Truman, deed onlangs de sensationele mededeling, dat Truman in een schandaal gewikkeld zal worden.

Roger C. Slaughter, een ex-Congreslid, die ten gevolge van president Trumans steun aan zijn tegencandidaat het vorig jaar werd verslagen, verklaarde, dat hij onthullingen zal doen over de „Pendergast-machine", de democratische organisatie, die Truman heeft voortgeholpen op zijn politieke loopbaan, nadat hij als manufacturier bijna bankroet was gegaan.

Slaughter verklaarde, dat de Pendergast-organisatie voortdurend fraude pleegt tijdens de verkiezingen niet alleen in het verleden maar zelfs in 1946 toen hele ladingen stembiljetten zouden zijn gestolen en brandkasten van stembureaux zouden zijn opengebroken.

Slaughter verklaarde, dat zijn onthullingen grote invloed zullen hebben op de verkiezingen in 1948. Toen president Truman van Slaughters dreigementen in kennis werd gesteld, antwoordde hij, dat hij niet ongerust was, aangezien hij de auteur van deze dreigementen maar al te goed kende. Slaughter antwoordde, dat Truman persoonlijk eerlijk was, maar dat hij onherroepelijk aan de Pendergast-kliek vastzit en hij voegde hieraan toe: „Een dappere kleine jongen, die te middernacht langs een kerkhof loopt, zegt dat hij niet bang is, maar je kunt zijn tanden horen klapperen."

Deze bom zal wel met een sisser aflopen, want toen Truman tot vice-president werd gekozen, waren zijn vroegere verbintenissen al om bekend. „Time" noemde hem „een roos van een mestvaalt". Er zijn weinig mensen, die Truman persoonlijk oneerlijk kunnen noemen. Zijn populariteit neemt nog steeds toe.